

POSTNÍ DOBA A HUDBA

„Liturgie postní doby nás vede k vnitřní duchovní obnově a vybízí nás k větší soustředěnosti, sebeovládání, kajícnosti a smírnému odčiňování hříchů.“ Tak to stručně vyjadřuje Liturgický kalendář. Týž pramen ovšem také připomíná zvláštní liturgický zákon, platící v Čechách a na Moravě. Zatímco celocírkevně platí, že se v době postní nemá hrát v kostele nic jiného kromě doprovodu zpěvu, „povaze a tradici našeho národa odpovídá vyjadřovat hudbou nejen radost, ale i toužebné

očekávání, ducha kajícnosti i zármutek“, a proto smí být i v době postní liturgie bohatěji hudebně vybavena, ovšemže tak, „aby to odpovídalo vážnosti liturgické doby“.

Je až s podivem, kolik písní obsahuje náš kancionál pod titulem „Postní písně“, tzv. „třístovek“. Z celkových dvaadvaceti je ovšem více než polovina písní určených nikoli v širším slova smyslu pro celé svatopostní období, nýbrž spíše pro období utrpení Páně *tempus passionis*, které se odvíjí až v nejzazší fázi postní doby. Takové nadsazení počtu písní, které místy až naturalisticky popisují událost Golgoty, vytváří poněkud nepřesnou představu, že obsahem celé postní doby je jen a jen rozjímání nad utrpením Páně.

Dynamiku postní doby moc pěkně vyjadřuje píseň „Již jsem dost pracoval“. Jejím autorem je Jan Josef Dusík, otec Jana Ladislava Dusíka, největšího českého klavírního virtuóza a skladatele před Bedřichem Smetanou. Text písně představuje vlastně hovor samotného Krista, který chce pohnout srdce kajících, když poukazuje na nevděk, jemuž se mu dostávalo na jeho životní pouti již při samotném veřejném působení. Událost kříže je pak dramatickým, ale zároveň do jisté míry logickým vyústěním jeho životního příběhu. Dopodrobna líčí strastiplnou Kristovu životní cestu bratr Lukáš z Jednoty bratrské v jímavém textu písně „Kristus, příklad pokory“. Ne až teprve na kříži, ale již „v chudé chýši pastýřské“, v pokušeních na poušti a v práci „v slzách“ Kristus prožíval svá strádání. Starý luterský chorál, známý z famózních Bachových variací, otextoval v kajícím duchu evangelický farář Trusina pod názvem „Já chtěl bych Bože můj“. Jeho kající introspekce však překypuje sebestarostným subjektivismem a prozrazuje něco z luterského pesimistického náhledu na lidskou přirozenost. To mystika svaté Terezie z Avilly, zhudebněná mistrem Petrem Ebenem v písni „Nedejme se k spánku svěsti“, ukazuje jiný pohled na křesťanskou existenci, když přece „už na této zemi žijme v bílém šatě nebešťanů, osvícení božskou září“.

V kancionálu jsou ovšem také písně „na lidovou notečku“. Tak Josef Vlastimil Kamarýt, c.&k. vlastenecký buditel, expozita v Klokotech u Tábora, je autorem hned dvou písní, které nepostrádají zapamatovatelný refrén, totiž „Hořké muky Pána svého“ a „Matka pláče, ruce spíná“. Další kněz – literát, Beneš Metod Kulda, o generaci mladší než Kamarýt, se zase nenechá zahánbit refrénem v písni „Svatý kříž“. Je zkrátka zřejmé, že přes četnost písní o utrpení Páně nacházíme v kancionálu rozmanitý hudební i textový repertoár, který nám přibližuje živého Krista i kající život křesťana v Jeho duchu.

P. Stanislav

PRAVIDELNÝ PROGRAM FARNOSTI

Jednotlivá společenství v naší farnosti Vám nabízejí možnost prohloubit svou víru, setkat se s lidmi podobného smýšlení. Všichni jsou srdečně zváni!

Farní káva

neděle od 9:00 a od 10:30 - velký sál na faře

Společenství starších rodičů

neděle 17:00 - 18:30 - velký sál na faře

Pondělní společenství

pondělí od 18:30 - velký sál na faře

Pěvecký sbor - zkoušky

pondělí 18:30 - 21:00 u sv. Ignáce, sál č. 24

Rekreační cvičení pro ženy

úterý po mši sv., cca 18:00 - 19:10 hod. - vel. sál

Modlitební společenství za obrácení národa

úterý po mši sv., cca od 18:15 - mateřské centrum, kdo se nemůže zúčastnit, může se spojit v modlitbě v uvedený čas, nebo každý den od 20:00

Společenství mládeže (15 - 26 let)

středa od 18:30 - na faře. Další podrobnosti na smichovske.spolco.cz

Mateřské centrum Venoušek

čtvrtek od 9:30 do 11:30 - mateřské centrum (součástí setkání je cca půlhodinka společné modlitby)

Biblická hodina pod vedením **P. Stanislava**

čtvrtek od 18:15 - velký sál na faře

Příprava na biřmování pod vedením P. Stanislava

pátek od 18:15 - sakristie sv. Václav

Modlitba Růžence

Každý čtvrtek a pátek od 17 hod. modlitba sv. růžence.

Pravidelná páteční adorace

Každý pátek po večerní mši sv. společná adorace. Každý první pátek v měsíci je adorace do 23 hod.

Farní pastorační rada

Nejblíží schůzka bude 25.3.v 10:30 na faře

Redakční rada Zpravodaje

Nejblíží schůzka 28.3. v 18:30, farní kancelář

Výuka dětí - náboženství

Pravidelná výuka zahájena 19.9., rozpis ve vývěsce

Katechumenát dospělých - individuální

příprava pod vedením P. Petra a P. Mariusze

administrátor:

P. Petr Bouška / tel: 257 317 652 / 608 524 408 petr.bouska@centrum.cz

farní vikář:

P. Mariusz Przygoda / tel: 257 317 652 / yuga@centrum.cz

výpomocný duchovní:

P. Bonaventura Josef Rosa OFMConv. / tel. 739 389 247

rektor kostela sv. Gabriela:

P. Stanislav Příbyl / tel. 241 416 252 / 605 830 201

Sponzorské dary:

Číslo bankovního účtu smíchovské farnosti je 110840051/0100. Jako variabilní symbol uveďte číslo dárce, které vám přidělí farář.

Farní www stránky:

Adresa je: www.farnostsmichov.cz Své příspěvky, fotografie, aktuality a vše, co chcete na stránky umístit, pošlete na adresu: vojtech.skacha@seznam.cz

Farní Zpravodaj:

Zprávy o dění ve farnosti, oznámení, ohlasy, dojmy, postřehy, fotografie, zasílejte na: prispevky@volny.cz Uzávěrka je vždy 20.

Farní knihovna:

Knihovna je ve farním sále, půjčuje se vždy při kávě po nedělní mši sv. v 9:30 (tedy v době 10:45-11:30). Dále je možné si knihy půjčovat po dohodě s knihovníky i v jednotlivých společenstvích. Díky darům máme již téměř 500 knih a 50 audiokazet, všem dárčům srdečně děkujeme.

Rodinnou vstupenku do ZOO lze zamluvit a vypůjčit u Jany Durdisové (721 148 091)

OBLÍBENÉ "FARNÍ KAFE" BUDE I NADÁLE KAŽDOU NEDĚLI, DOKUD SE NAJDOU OCHOTNÍ SPOLUPRACOVNÍCI, KTERÍ BUDOU "DRŽET SLUŽBY" ZÁROVEŇ HLEDÁME DALŠÍ SPOLUPRACOVNÍKY NA ZAJIŠTĚNÍ ÚKLIDU KOSTELA.

POZVÁNÍ NA KŘÍŽOVÉ CESTY

Pobožnost křížové cesty se bude v postní době tradičně konat každou postní neděli od 17 hodin v kostele sv. Václava.

POZVÁNÍ NA POSTNÍ REKOLEKCI

V sobotu 10. března od 9 hod. je na faře plánována postní duchovní obnova pod vedením P. Ondřeje Pávka. Na programu budou jako obvykle dvě přednášky, příležitost k osobnímu ztišení a k přijetí svátosti smíření. Mše sv. v 11:30. Všichni jsou srdečně zváni.

POZVÁNÍ NA KAJÍCÍ BOHOSLUŽBU

Týden před Velkým pátkem, tedy 30. března od 17.30 (tj. místo večerní mše sv.), se uskuteční kající bohoslužba slova s rozšířenou možností přijetí svátosti smíření.

ÚKLIDOVÁ BRIGÁDA V KOSTELE

V sobotu 31. března se po ranní mši sv. (cca od 8.15 hod.) uskuteční v kostele úklidová brigáda. Prosíme ochotné farníky o pomoc.

POZVÁNKY PRO DĚTI

- 1) Křížová cesta pro děti na Velký pátek se bude za příznivého počasí konat tradičně venku, sraz před kostelem sv. Václava v 9.30 hod. S sebou jízdenky MHD a podle počasí teplé oblečení (15 zastavení chvíli trvá!). Zvolená trasa bude sjízdná pro kočárky.
- 2) Velikonoční katecheze pro děti na Bílou sobotu se bude konat v kostele sv. Václava od 15 hodin. Těšíme se na vás! *RHB*

ROZŠÍŘENÍ AKTIVIT MATEŘSKÉHO CENTRA VENOUŠEK

Od března, každé 2. a 4. úterý v měsíci, od 10-12 se opět začnou scházet na faře matky s dětmi.

POZVÁNÍ NA KONCERT POŘÁDANÝ MČ PRAHA 5

v úterý 6. 3. od 18.30 hod. u sv. Václava koncert k výročí narození pěvkyně Josefíny Duškové

Program:

Johann Sebastian Bach:	Preludium C – dur // Seufzer, Tränen, Kummer, Not Gott lebet noch // Fantazie g - moll
Georg Friedrich Händel:	Ich weiss, dass mein Erlöser lebet (Mesiáš) Er weidet seine Herde (Mesiáš)
Jan Křtitel Kuchař:	Fantazie g - moll
Josef Mysliveček:	Salve Regina
Wolfgang Amadeus Mozart:	Ave Maria // Adagio D – dur // Laudate Dominum Ave verum corpus // Intráda a fuga C - dur

Účinkují:

Zdena Kloubová – soprán, Zuzana Němečková - varhany

HLEDÁTE DOBRU CÍRKEVNÍ ŠKOLU PRO SVÉ DÍTĚ?

ZŠ Sv. Augustina, Hornokrčská 3, Praha 4 Krč (u metra Kačerov) nabízí několik posledních míst do budoucí 1., 2. a 3. třídy ZŠ. Domluvte si prohlídku na tel. 602684538 nebo na www.skolasvatehoaugustina.cz. Jsme škola rodinného typu, individuální, přátelský přístup k dětem i rodičům, výuka náboženství v osnovách, jazyky s rodilými mluvčími již od první třídy. Možnost umístění mladšího sourozence do naší mateřské školy. Škola všemi smysly, rozumem i srdcem. Nejen vzdělání, ale i výchova podle křesťanských hodnot.

Pavla Tůmová z pověření P.Mgr. Juana Proveje, OSA, ředitelka školy

ZÁPIS ZE ZASEDÁNÍ PASTORAČNÍ RADY 19. 2. 2012

Přítomni: P. Bouška, J. Macek, J. Durdisová, K. Voleková,
A. Zelinková, F. Nedbal

Body jednání, návrhy a usnesení:

1) Doplnění časového plánu některých akcí

- 10.3. dopoledne postní rekolekce na faře (P. Ondřej Pávek)
- 31.3. dopolední úklidová brigáda v kostela
- 15.5. mše sv. v kapličky sv. Jana Nepomuckého v Radlicích (v 17 hod.)

2) Diskuze o programu letošní Noci kostelů

3) Veřejná služba hlídání dětí v pracovní dny v prostorách mateřského centra fary zřizována nebude.

K dalšímu jednání se sejde PR 25.3.2012 v 19:15 na faře

Zapsal: **pb**

ZODPOVÍDÁM SÁM ZA SEBE

Když přijde na náměstí politik propagovat své názory, přesvědčovat o jejich správnosti a nakonec všem přítomným rozdává guláš nebo pivo, je to prvořadá událost, o které se mluví, která zaujme.

Když přišel na svět Ježíš a přinesl nám odpuštění a věčný život, přejdeme to jako nepodstatnou maličkost. Politikovi se odvděčíme tím, že mu hodíme do urny náš hlasovací lístek, Bohu bychom se měli odvděčit tím, že si zasloužíme Jeho odpuštění, že budeme žít podle Jeho učení a budeme plnit Jeho přikázání. Ale tady musíme zapojit sami sebe, angažovat se za svou osobu. Jít cestou Ježíše je často bolestné a namáhavé, vyžaduje sebezápor. Ono to vhození hlasovacího lístku je přece jen pohodlnější, anonymní, bezpracné, nic nás nestojí, vždyť to tak dělají všichni. Neuvažujeme i my někdy tímto způsobem, neschováváme své já za slovy „my všichni“? Vždyť přece jen já sám budu stát jednou před Bohem a budu se zodpovídat za svůj vlastní život. Nebudu anonymní „my všichni“, ale budu tam jen já a Bůh.

HK

PŘIJETÍ DO KATECHUMENÁTU

Při mši sv. v neděli 26.2. v 18 hod byli představeni a přijati letošní katechumené. Svátost křtu, biřmování a eucharistie přijmou letos na Bílou sobotu.

Pamatujme na ně pravidelně ve svých modlitbách!

VELIKONOČNÍ BOHOSLUŽBY 2012 VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI

1.4. *Květná neděle:*

- 8:00 mše sv.
- 9:30 mše sv. s žehnáním ratolestí
- 11:15 mše sv. (u sv. Gabriela)
- 17:00 křížová cesta v kostele
- 18:00 mše sv.

5.4. *Zelený čtvrtek:*

- 7:30 modlitba se čtením + ranní chvály
- 17:30 mše sv. na památku poslední večeře Páně
večerní (noční) adorace v Getsemanské zahradě

6.4. *Velký pátek:*

- 7:30 modlitba se čtením + ranní chvály
- 9:30 křížová cesta pro děti (sraz před kostelem)
- 15:00 křížová cesta v kostele
- 17:30 velkopáteční obřady – památka umučení Páně

7.4. *Bílá sobota:*

- 7:30 modlitba se čtením + ranní chvály
- 10:00 obřady katechumenátu
- 15:00 velikonoční katecheze pro děti
- 20:00 velikonoční vigilie s udělováním iniciačních svátostí

8.4. *Slavnost Zmrtvýchvstání Páně:*

- 8:00, 9:30 a 18:00 mše sv. (11:15 u sv. Gabriela)

9.4. *Pondělí v oktávě velikonočním:*

- 9:30 a 17:30 mše sv.

ZELENÝ ČTVRTEK

je dnem Ježíšovy poslední večeře s učedníky a ustanovení eucharistie, ale také dnem jeho bolestné úzkosti a opuštěnosti v Getsemanské zahradě. Při večerní a noční adoraci budeme mít příležitost „zůstat a bdít s ním“, tak jak si to On sám přál (srov. Mt 26, 38). V nočních hodinách (tj. od 23 hod.) se adorace může uskutečnit pouze po dobu, na kterou budou v tabulce (v sakristii) zapsány souvisle na každou hodinu vždy 2 osoby. Vstup do kostela bude možný z boku, přes sakristii (podobně, jako při adoracích na 1. pátek v měsíci).

VELKÝ PÁTEK

je dnem, kdy se (z lásky k Pánu Ježíši pro nás ukřižovanému) máme postit. Přísný půst, který je předepsán na Popeleční středu a Velký pátek, zahrnuje půst újmy v jídle (tj. najíst se během dne pouze jednou dosyta) a půst zdrženlivosti od masa. Půst újmy zavazuje katolické křesťany od 18 do 60 let, půst od masa od 14 let. V tento den se neslouží mše svatá, ale konají se zvláštní obřady na připomínku Ježíšovy oběti na kříži.

BÍLÁ SOBOTA

je dnem, kdy Ježíšovo mrtvé tělo odpočívalo v hrobě. Je vhodné v tento den navštívit kostel a ztišit se u Božího hrobu. Ani na Bílou sobotu se přes den neslouží mše sv.

SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ

začíná vlastně už obřady Velikonoční vigilie v sobotu večer, kdy bývají udělovány iniciační svátosti dospělým. Pamatujme v modlitbě na ty, kdo mají být pokřtěni.

DOMINIK DUKA: TRADICE, KTERÁ JE VÝZVOU

Nakladatelství Portál vydalo roku 2011 knihu rozhovorů s pražským arcibiskupem Dominikem Dukou, které s ním vedli Tomasz Dostatni a Jaroslav Šubrt. Samotný název publikace prozrazuje, že nosným tématem rozhovorů je právě pojem tradice. Ten má sice rovněž svůj teologický smysl, avšak arcibiskup se ve svých úvahách obírá spíše českými tradicemi národními a duchovními. Tazatelům se přímo nabízel srovnání arcibiskupova pohledu s programovým esejem exilového teologa Karla Skalického o filozofii českých dějin, který průlomovým způsobem zachycuje dynamiku tradic cyrilometodějské, svatováclavské a husitsko-bratrské.

Arcibiskup na rozdíl od Skalického těsněji spájí první dvě tradice: „Proto se domnívám, že například Palladium země české jako křestní dar svatého Metoděje svaté Ludmile je vlastně to, co spojuje dvě velké historické epochy.“ (s. 16-17) Ohledně třetí z tradic užívá navíc distinkce mezi tradicemi „husovskou“ a „husitskou“. Husitství uvedlo naše země do izolace a sám Hus byl součástí širšího u nás tehdy působícího reformního proudu, nikoli jeho jediným představitelem. Uškodilo mu následné vytržení z dobového kontextu: „Různé ideové a názorové proudy si pak přizpůsobovaly Husovu postavu ke svým účelům a potřebám a výklady jeho příběhu nezřídka podléhaly ideologickým deformacím.“ (s. 18) Období, která naopak národní tradice nejvíce podlamovala, jsou dvě: josefinská doba a komunistická totalita.

O co jde arcibiskupovi nejvíce, je ukázat tvůrčí sepětí církve s českým národem. Pod zorným úhlem této ideje je možno knihu číst téměř jako „důvodovou zprávu“ k jeho dohodě s prezidentem republiky o společné správě katedrály sv. Víta: „Koneckonců i spor o Svatovítskou katedrálu byl markantním důkazem, že v povědomí naší společnosti existuje spojení náboženské a historické tradice jako mocný faktor, který nebyl formulován, a vlastně až v okamžiku diskuse o katedrále se ukázalo, že katedrála je „naše“, tj. že to jsou naše dějiny.“ (s. 12) Polistopadové tápání přivádělo církve zbytečně vyostřovanými spory do pozice subjektu, který se proti státu halasně vymezuje, čemuž odpovídala také mentalita mnoha katolíků, kteří demokraticky reprezentovaný stát nepovažovali za svůj, protože církve podle nich nebyla náležitě doceněna. Čeští křesťané by se však již konečně měli „zbavovat bolestínské mentality: My jsme tolik trpěli, a proto nás všichni musí respektovat, musí nám dávat přednost.“ (s. 169) Pražský Hrad jako společné sídlo panovníků a arcibiskupů přímo symbolizuje náležitou svornost: „Myslím, že největší symbiózu církve a státu najdeme ve dvou městech: v Praze a Krakově, kde byly katedrály součástí hradního areálu panovníka.“ (s. 25) Také dosavadní trend, kdy jediným politickým subjektem, který opět četní katolíci považovali za „svůj“, byla pouze lidová strana, se podle Duky již mění. Arcibiskup odhaluje také původní mentalitu katolíka za první republiky: „Lidová strana – to je katolická církev. Vyčítal si, že není dobrý katolík, protože nevolil lidovou stranu. V posledních dvaceti letech se to sice mění, ale tyto resentimenty zde jsou dodnes.“ (s. 38) Arcibiskup navíc ukazuje, že již v době první republiky došlo k daleko intenzivnějšímu sblížení mezi církví a představiteli demokratického státu. I zde je neopominutelná symbolika katedrály: „Dostavba katedrály svatého Víta byla spojena s proctvím o obnově svobody a suverenity a prezident Masaryk se při její dostavbě stal aktivním činitelem.“ (s. 39) V polovině třicátých let byla dříve „austrokatolická“ církev definitivně přijata: „Na 1. celostátním Katolickém sjezdu v létě 1935 také zazněla jasná podpora československému státnímu vedení a od té doby nebyla církev brána jako cizorodé těleso ve státě.“ (s. 42) Obě totality vtáhly u nás církve do víru ještě daleko dramatičtějších událostí, než si bylo možno představit v době první republiky, a církve se za těchto okolností ještě více sblížila se společností: „Rokem 1950 vrcholila perzekuce církve. Byla odstraněna hierarchie, násilně uzavřeny mužské a později ženské

kláštery. Církev byla v té době chápána jednoznačně jako součást demokratické opozice vůči komunistickému režimu.“ (s. 87)

Čím pokračují rozhovory dále, tím více je čtenář vtahován nejen do českých dějin, nýbrž i do osobního života současného pražského arcibiskupa. Provází nás léty šedesátými, která pro církev zdaleka nebyla oněmi „zlatými šedesátými“, jestliže půl roku po Novotného amnestii již došlo k dalším proticírkevním procesům. (s. 89) Poutavé jsou pak arcibiskupovy osobní zážitky z roku 1968, z podzemního budování dominikánského řádu, z obnovy řeholního a církevního života po roce 1989 a nakonec i jeho reflexe vlastní biskupské a arcibiskupské pastorace. Některé Dukovy postoje jsou trvale nosné a ne každému zcela jasné: „Měl jsem zásadu, že v podzemí je třeba pracovat ne bojem, ale prací.“ (s. 85) Arcibiskup si je také vědom, nebezpečí levicového intelektuálství, které se již za první republiky do církve vloudilo: „Také katolická inteligence, básníci a spisovatelé, se velmi často ve svých názorech identifikovala pohledy levicových intelektuálů. Jejich kritika buržoazie a sociálních poměrů se od té levicové příliš nelišila.“ (s. 63) Šokující je ovšem osobní zážitek, který měl Duka na generální kapitule dominikánů v USA krátce po listopadu: „Svedl jsem tam velký boj s brazilským provinciálem o teologii osvobození. Část dominikánů navrhovala jednoho latinskoamerického kardinála na Nobelovu cenu míru kvůli velmi vstřícnému dopisu, který napsal Fidelu Castrovi. Nazval jsem tento dopis rouháním. Část kapituly se mi vysmála.“ (zkráceně s. 146-147) Je vidět, jak sebezničující levicové iluze oslepují racionalitu i věřících lidí, kteří před sebou vidí živé svědky církve, právě osvobozené od levicové totality. V rozhovorech s arcibiskupem Dukou se tak dozvídáme nejen to, jak důmyslně církev u nás totalitu překonala, ale také jak nepoučitelně se chce jinde o svoji svobodu připravovat.

P.S.

VZPOMÍNKY NA SKALKU

V lednovém Zpravodaji 2012 se dočítám o arcidiecézní pouti rodin na Skalku u Mníšku pod Brdy, místo mně známé a mnou milované. Žel, nemám rodinu, ani zdraví (roč. 1926), abych se pouti po osmapadesáti letech mohla opět zúčastnit. Všechny cesty vedou do Říma, pouze tři z Prahy do Brd na Skalku. Jedna vede ze Smíchovského nádraží osobákem do Řevnic a odtud po zelené dobříšským lesem, vzhůru na Kalvárii do výšky 553 m/nad mořem, k bílé myslivně, sousedící s poutní kapličkou. Ta se málem sesula na městečko pod ní ležící, když za minulého režimu vršek, na kterém stojí, natolik poddolovali ve snaze najít tam uran. O jejich snaze (marné) svědčí haldy vyvezené hlušiny, po levé straně dálnice vedoucí z Prahy-Smíchova přes Jíloviště, která je druhou možnou cestou ke Skalce.

Třetí možností je jízda motoráčkem z Prahy-Braníka, podél Vranské přehrady a přes ni železničním mostem do Měchenic a odtud po několika menších zastávkách do stanice Mníšek pod Brdy. Ta sice leží mimo městečko na mírném návrší, odkud se udržovanou „okreskou“ dá seběhnout na mníšecké náměstí. Jeho středu vévodí busta spisovatele a básníka Fr. X. Svobody. On, mníšecký rodák, coby místní patriot si nechal za první republiky, takřka naproti Skalce, přes údolí s městečkem na protilehlém svahu nad železniční tratí postavit vilu. Za pěkného počasí tam pobýval s rodinou svojí dcery. Mít v Praze velký byt a na venkově vilu (velkou), to nemohli soudruzi po 48. roce skousnout, tak ji mistrovým dědicům zestátnili. Mistr v té době už byl dobře zaopatřen na Slavíně, na pražském Vyšehradě.

Závěrem něco málo z mistrovy básnické tvorby:

*Šumí modravé lesy, šumí doubravy svými písněmi;
bílá myslivna v slunci svítí, malá zahrádka voní růžemi.*

Doslova vše tak bylo v r. 1954, když jsem tam byla na pouti.

Vlasta Lehká

POŘAD BOHOSLUŽEB VE SMÍCHOVSKÉ FARNOSTI

Neděle: 8:00 9:30 18:00 **sv. Václav**
(9:30 se zohledněním přítomnosti rodin s malými dětmi)

Neděle: 11:15 **sv. Gabriel**

Po-So: 7:30 17:30 **sv. Václav**

Pátek 15:00 **Palata**

KONTAKT S KNĚZEM

úterý: 8:00 - 11:00 (kromě 3. úterý v měsíci)
Jindy po dohodě nebo v čase bohoslužeb.

ŮŘEDNÍ HODINY

(farní kancelář nebo v sakristii kostela)
pondělí - pátek: 8:00 - 11:00

PŘÍLEŽITOST K PŘIJETÍ SVÁTOSTI SMÍŘENÍ U SV. VÁCLAVA

Neděle: - ráno 7:30 – 7:55 9:00 – 9:25

- večer 17:30 – 17:55

Všední dny: - večer 17:00 – 17:25

Jindy: - po individuální dohodě.

VÝZNAMNÉ DNY, SVÁTKY A FARNÍ PROGRAM

- 2.3. pátek 1. v měsíci – po večerní mši sv. možnost adorace do 23 hod.
(v křestní kapli – vstup z boku přes sakristii)
- 4.3. neděle **2. neděle postní**
- 10.3. sobota od 9 do 12 hod. postní rekolekce na faře (vede P. Ondřej Pávek)
- 11.3. neděle **3. neděle postní**
- 18.3. neděle **4. neděle postní**
- 19.3. pondělí Slavnost sv. Josefa, snoubence Panny Marie
- 25.3. neděle **5. neděle postní**, od 19.15 setkání pastorační rady farnosti
- 26.3. pondělí Slavnost Zvěstování Páně
- 30.3. pátek od 17.30 kající bohoslužba slova s rozšířenou možností přijetí svátosti smíření (místo večerní mše svaté)
- 31.3. sobota po ranní mši sv. (cca od 8.15 hod.) úklidová brigáda v kostele
- 1.4. neděle **Květná neděle** bohoslužby Svatého týdne ve farnosti – viz str. 5
- 5.4. čtvrtek **Zelený čtvrtek** - v 9.30 hod. Missa chrismatis v katedrále
- 6.4. pátek **Velký pátek** – den přísného postu
- 7.4. sobota **Bílá sobota**
- 8.4. neděle **Slavnost Zmrtvýchvstání Páně**
- 9.4. pondělí **Pondělí velikonoční**
- 13.5. neděle Biřmování u sv. Václava (9.30)
- 15.5. úterý poutní mše sv. u sv. Jana Nepomuckého v Radlicích (od 17 hod.)
- 19.5. sobota Arcidiecézní pouť rodin (Skalka u Mníšku)
- 20.5. neděle První svaté přijímání u sv. Václava (9.30)

Rok svaté Anežky

Do 25.3. bude otevřena v Anežském klášteře výstava svatá Anežka Česká - princezna a řeholnice. Rodinné vstupné 200,- , snížené 80,- Kč.

<http://www.ngprague.cz/cz/10/0/3825/sekce/sv-anezka-ceska-princezna-a-reholnice/>

vydává: Ř.k. farnost u kostela sv. Václava na Smíchově, Náměstí 14.října 17, 150 00 Praha 5, tel. 257 317 652
redakční rada: P. P. Bouška, P. S. Příbyl, M. Muchová, F. Nedbal
uzávěrka: 20. každý měsíc (zašlete na: prispevky@volny.cz nebo do 15. do sakristie) náklad: 500 ks **neprodejné**